

stellige Byrder til Fremme og videre Udvi-
ling af Skolevæsenet i Landet. Fondene
bleve skabte med dette Bjemed at bære Byr-
der i Skolevæsenets Interesse og blandt an-
det denne Byrde, som man ikke fandt den
Gang at burde paalægge Livrenteanstalten.
Det er altsaa ikke, som det er udtalt, en
Uretfærdighed, at man lastede Byrden over
paa Skolefondene. Disse bleve skabte med
blandt andet denne Forpligtelse at forsikre
de svagelige Skolelærere, for hvilke man ikke
den Gang havde nogen anden Anstalt, som
man kunde henvide dem til. Nu har dette
Forhold altsaa senere vist sig at medføre
Tab for enkelte Skolefond. — Det er jo
ikke alle, og det er ogsaa Forudsætningen
for Vndringsforslaget, at ikke alle Skole-
fondene vilde gaa ind paa en saadan Ord-
ning, det forudsættes, at ethvert for sig skal
tage Bestemmelse. Nu at sige, at det Tab,
som er lidt, og som maatte lides i Henhold
til en Bestemmelse af 1856, skal overføres
paa denne Anstalt og paa denne Anstalts
Interessenter, som have været fri for For-
pligtelsen, det er en saadan Omflytning, som
kun en bydende, almen Interesse kunde be-
grunde.

Dertil kommer, hvad der ogsaa er ble-
vet fremsført, at Livsforsikringsanstalten har
haft berettiget Grund til at vente, at dette
Spørgsmaal ikke vilde blive yderligere rejst
paa Basis af Bonuskvæstionen, thi det for-
holder sig jo ikke saa, at det blot var Tid,
som manglede, da der ved Loven af 1ste
April 1891 var Spørgsmaal om, hvorledes
man kunde overføre de tidligere Forpligtel-
ser fra Skolefondene til Livrenteanstalten.
Det var ikke Mangel paa Tid, der forhin-
drede, at den Afgørelse, der den Gang blev
truffet, fik et videre Omfang, end Tilfældet
var, thi den Gang forelaa der jo en Erklæ-
ring fra Livsforsikringsanstaltens Bestyrelse
om, at den vilde gaa ind paa at overtage
den fremtidige Forsikring, saaledes som det
nu er blevet nærmere bestemt i Loven af 1ste
April 1891, paa Vilkaar af og under Be-
tingelse af, at der ikke blev Spørgsmaal om
at overtage Fortidens Forpligtelser. Det er
paa Basis af denne Erklæring, at der den
Gang fra Regeringens Side blev givet
Samtykke til den Bestemmelse, som nu fin-
des i Loven af 1ste April 1891, og Livsfors-
sikringsanstalten har derfor virkelig Grund
til at vente, at naar der ikke foreligger ny
Anledninger, saa rejstes det Spørgsmaal om
Forpligtelsernes Overgang ikke paa ny. Og
dette er, som jo hele Udvalget erkender, ikke
nogen ny Anledning, her er kun Spørgs-
maal om en Konsekvens af det, der blev
vedtaget om Skolelærernes Bonus ved Loven

af 1ste April 1891. Spørger man i øvrigt
om, hvorvidt det kunde ventes, at Livsfors-
sikringsanstalten, naar man paa ny forhand-
lede med den, under nogen Betingelse og
noget Vilkaar vilde give sit Samtykke til ny
Ordninger, saa kan man sige sig selv paa
Forhaand, at dersom det maatte antages for
givet, at den ny Ordning vilde medføre Tab,
saa vilde man ikke faa dens Samtykke dertil.
Derimod har jo Livsforsikringsanstaltens
Bestyrelse erklæret sig villig til en Ordning,
med hvilken det ikke var givet, at den vilde
medføre Tab, men som dog medførte en Ri-
siko, saa at det var muligt, at Tab og For-
del kunde veje lige op mod hinanden. Denne
Ordning, som ikke er saa meget fjern fra
den, der blev antydet ved 1ste Behandling
af Lovforslaget, har hele Udvalget imidlertid
ment ikke at kunne komme ind paa eller til
Slutning ikke ment at kunne tiltræde, fordi
den ikke vilde medføre nogen Vættelse for
Skolefondene, det vil altsaa sige, fordi den
ikke sikkert medførte Fordel for dem og alts-
aa heller ikke begrundede et sikkert Tab for
Livsforsikringsanstalten. Men under disse
Forhold anser jeg det for ugørligt, at der
kan tilvejebringes en Ordning om dette For-
hold, som kan vinde Livsforsikringsanstaltens
Samtykke; en Tvang paa Anstalten
maa jeg i Henhold til de tidligere anførte
Betrægtninger bestemt fraraade at øve, og en
saadan Tvang vilde ligge i Vedtagelsen af
Mindretallets Vndringsforslag. Det vilde
forhindre det, som interesserer mig, nemlig
Vedtagelsen af Lovforslaget i dets oprinde-
lige Skikkelse, Lovforslaget om Bonus over-
hovedet, og jeg vil derfor indstændig til-
raade Tinget ikke at vedtage dette Vndrings-
forslag, men derimod vedtage Forslaget
uforandret.

Caspersen: Den højtærede Minister
maa have hørt fejl; jeg har ikke sagt, at
Skolefondene først overtog Forsikringen ved
Loven af 1870; jeg sagde tværtimod, at
Livsforsikringsanstalten har haft Gevinst af
de sunde Skolelærere i nogle og tredive Aar.
Jeg ved godt, at Forholdet er ordnet ved
Loven af 1856, men jeg sagde, at det
undrede mig, at Lovgivningsmagten ikke, da
den i 1870 havde Livsforsikringsanstaltens
Forhold under Omordning, redresserede det
Forhold, som var skabt i 1856. Det var
saaledes, jeg sagde. — Den højtærede Mi-
nister fandt ingen Grund til at gaa ind
paa Vndringsforslaget, fordi det ikke er af
almen Interesse. Det er nu saadan et
stort Udtryk. Skulde man rette sig efter
den almene Interesse ved alle Vndringer,
er der maaste mange, der ikke havde staaet